

Trossos

Vicenc
Villatoro

Corrupció

■ S'acaba de publicar en català, oportunament per part de La Campana, la *Breu història de la corrupció*. De *l'Edat Antiga als nostres dies*, de Carlo Alberto Brioschi. És un treball documentat, erudit i intel·ligent, molt centrat en Itàlia, carregat d'informació. El llibre no és resignat, però tampoc no és optimista: vincula la corrupció amb la condició humana, diu que sempre n'hi ha hagut i que probablement sempre n'hi haurà. La qüestió és com s'hi respon. I insinua que, mentre que en la democràcia la corrupció és una excepció contra les regles, en els totalitarismes acaba sent la regla.

Espanya

■ Com que el llibre no parla en absolut d'Espanya, l'editorial amb bon criteri ha encarregat un pròleg a Francesc Sanuy perquè el complementi. Sanuy comparteix en part el pessimisme indignat de Brioschi: contra el que ens pensàvem, el desenvolupament econòmic i la generalització de la democràcia no han acabat amb la corrupció. Però va un pas més enllà. Vincula les oportunitats per a la corrupció a aquells sistemes socials on "des de la gran obra pública fins a la pastisseria o l'adjudicació del càterring de les presons no depèn del mercat, sinó de les connexions". I en aquest sentit, tota l'Europa del sud és un territori procliu a l'"amb qui s'ha de parlar?".

Catalunya

■ El pròleg de Francesc Sanuy, escrit després del cas Millet i abans del cas Pretòria, inclou una frase destinada a la polèmica: "M'estalvio els exemples de corrupció a la catalana perquè, amb Millet o sense, la corrupció amb majúscules passa per Madrid. Aquí treballem sempre amb tres dígits menys". Aparentment, podia semblar una frase exculpatòria, a favor de l'oasi català. No crec que ho sigui. Això de la corrupció no es compta només amb dígits. Més aviat em sembla una manera -enormement polèmica i discutible- no pas de proclamar la nostra bondat, sinó de subratllar les nostres febleses.